

kurtage	6.000	6.000	6.000
renteudgift efter skat	355	229	156
ekstra 6 og 12 pct. skat	71.890	-	-
Nettoresultat for skatteyder	÷ 65.134	5.059	2.644

I det anførte eksempel medfører skatteudskydelseskonstruktionen en formindskelse af skatteyderens kapitalindkomst for 1990 med godt 0,5 mio. kr. Modstykket hertil er, at skatteyderens kapitalindkomst for 1991 forøges med et nogenlunde tilsvarende beløb. Der flyttes således en indkomst på godt 0,5 mio. kr. fra 1990 til 1991.

Det fremgår af tabellen, at konstruktionen ikke vil kunne betale sig for »almindelige« skatteydere med en skattemæssig fradragsværdi på 51,6 pct. af negativ kapitalindkomst. Forklaringen er, at forskydningerne i skatteyderens kapitalindkomst udløser en anelig ekstraskat i 1991. Skatteyderens nettokapitalindkomst for 1991 bliver nemlig af en sådan størrelse, at skattereformens overgangsregler for omlægning af positiv nettokapitalindkomst træder i kraft. Ifølge disse regler beskattes nettokapitalindkomst, der overstiger 160.000 kr. i 1991, som personlig indkomst. En væsentlig del af vederlaget for solgte, vedhængende renter i 1991 pålægges derfor 12 pct.-skat, som dog under de anførte forudsætninger reduceres til 11,1 pct. på grund af det »skrå« skatteeft. Herudover pålægges vederlaget for solgte, vedhængende renter i 1991 6 pct. skat.

Skatteydere, der enten i forvejen er under overgangsreglerne for positiv nettokapitalindkomst og dermed har en marginalskat omkring 68,7 pct., eller som er under reglen om det vandrette skatteeft og dermed har en marginalskat på ca. 78,7 pct., vil kunne få en gevinst ved konstruktionen. Gevinsten er imidlertid af meget beskeden størrelse. Under de anførte forudsætninger andrager gevinsten således 2.000–5.000 kr., hvilket er mindre end 1 promille af det investerede beløb på knap 6 mio. kr. En gevinst af denne størrelsesorden er formentlig for lille til at dække kursrisikoen ved konstruktionen. Falder obligationskursen således med blot 0,1 kurspoint hen over årsskiftet, vil konstruktionen være direkte tabgivende for skatteyderen.

Endelig skal det pointeres, at det er en helt afgørende forudsætning for skatteudskydelseskonstruktionen, at skatten af skatteyderens øvrige indkomst for 1990 overstiger fradragsværdien af de købte, vedhængende renter. Er det ikke tilfældet, vil fradraget for købte, vedhængende renter blot føre til, at skatteyderen må fremføre et skattemæssigt underskud til 1991. Herved går skatteudskydelsen naturligvis tabt.

På baggrund af de restriktive forudsætninger for konstruktionen og den meget lille gevinstmulighed forekommer det ikke sandsynligt, at regeringens lovforslag vedrørende handelsrenter vil give anledning til spekulation i skatteudskydelse.

Bilag

Følgende beregningsforudsætninger er lagt til grund:

Skatteyderen køber den 31. december 1990 nominelt 5 mio. kr. statsobligationer i serie S 2001 til kurs 106,6 (svarende til den noterede middelkurs tirsdag den 5. december 1989). Obligationerne har helårlig termin den 15. februar. De vedhængende renter ved købet udgør:

$$(315/360) \times 0,12 \times 5 \text{ mio. kr.} \\ = \dots\dots\dots 525.000 \text{ kr.}$$

Obligationernes samlede anskaffelsessum udgør herefter:

$$525.000 \text{ kr.} + 1,066 \times 5 \text{ mio.} \\ \text{kr.} = \dots\dots\dots 5.855.000 \text{ kr.}$$

Obligationerne afhændes til uændret kurs den 2. januar 1991. De vedhængende renter ved salget udgør:

$$(317/360) \times 0,12 \times 5 \text{ mio. kr.} \\ = \dots\dots\dots 528.333 \text{ kr.}$$

Kurtagen udgør efter fast praksis i pengeinstitutterne 1 promille af obligationernes kursværdi, når denne overstiger 3 mio. kr. Kurtage kan dog maksimalt udgøre 3.000 kr. ved den enkelte obligationshandel.

Obligationenkøbet lånefinansieres ved udstedelse af en sigtveksel med en rente på 12,5 pct. p.a. Lånet etableres og indfries samtidig med købet, henholdsvis salget, af obligationerne. Rentudgiften andrager således: